

תת"ע (חדרה) 3801-08-23 - מדינת ישראל נ' שיק מרעי גברין שיק מרעי גברין

תת"ע (חדרה) 3801-08-23 - מדינת ישראל נ' שיק מרעי גברין שיק מרעי גברין שלום חדרה
תת"ע (חדרה) 3801-08-23
מדינת ישראל

נגד

שיק מרעי גברין שיק מרעי גברין
בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה
[09.11.2024]

כבוד השופטת סגל דבורי
החלטה

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 30.09.24 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש ניתן ביום 07.08.23 דו"ח בגין נהיגה במהירות מופרזת מיום 17.09.2022 בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה. ביום 19.02.24 התקיים דיון במעמד ב"כ המבקש אשר נדחה ליום 30.09.24 מועד אליו לא התייצב המבקש ו/או בא כוחו. המבקש נשפט ל 14 ימי פסילת רישיון נהיגה והופעלה תקופת פסילה מותנית בת חודשיים. עד מועד כתיבת שורות אלה לא הפקיד המבקש את רישיונו או תצהיר חלף הפקדה.
3. בבקשה לביטול פסק הדין נטען כי אי ההתייצבות נבעה מטעות בניהול יומן בא כוחו של המבקש וכן מבוקש לבצע הסבת הדו"ח ע"ש אשת המבקש, הנהגת בפועל.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בטענה כי הנאשם זומן כדין וכי אין בנימוקי הבקשה כדי להצדיק ביטול פסק הדין בהתאם להלכה.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי ליגנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".
- עוד נקבע: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
7. לעניין אי התייצבות לדין, הרי שאין בעמדת בא כח המבקש כדי לבסס תשתית עובדתית מצדקת. הבקשה הוגשה ללא מסמכי יסוד להוכחת האמור בה, לרבות תצהיר או אסמכתא המבססים את הטעות הנטענת. כל שצורף הוא תצהיר המבקש ותצהיר הנהגת המוסבת. אין זה השלב הדיני לצירוף האמור.
8. נקבע כי "ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדין לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים המתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין.. יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים." (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו') (ההדגשה שלי - ס.ד.)
9. לעניין חשש מעיוות דין - נקבע כי טענה להסבה או טענה כי אחר נהג ברכב, אין בה כשלעצמה כדי לבסס חשש מפני עיוות דין. ראו לדוגמה; רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011) ופסק דיני בעפ"ת 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל (24.10.2022).
10. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"ה, 09 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.